LÁ THƯ MỤC VỤ

Hôm nay là Chúa Nhật chót của cuộc hành trình 40 ngày đi tới mầu nhiệm tử nạn phục sinh. Chúa Nhật sau đã là Chúa Nhật thương khó, từ đó mở ra Tuần Thánh cử hành những mầu nhiệm cứu độ quan trọng nhất. Trong bài Tin Mừng, chúng ta thấy Chúa Giêsu đã thật sự đem ơn cứu độ đến cho nhân loại. Vì thế, chúng ta sẽ bắt chước thánh Phaolô (bài đọc 2), mà vứt bỏ mọi sự để chạy thẳng đến ơn cứu độ mà Chúa Giêsu mang lại.

"Hôm ấy, Chúa Giêsu lên núi cây dầu", chắc chắn là để cầu nguyện. Chúa vẫn làm như vậy. Theo thánh Luca, chẳng bao giờ Chúa nói và làm một điều gì quan trọng mà không cầu nguyện trước. Hơn nữa, Chúa làm chứng không thể sống đạo mà không cầu nguyện. Chúa lại quen cầu nguyện vào ban đêm, khi tất cả đều tĩnh mịch để cho lời cầu nguyện được trong sáng và thánh thoát. Vừa rạng đông, Chúa lại vào đền thờ để rao giảng vương quốc tình yêu. Toàn dân kéo đến với Chúa khiến cho các Biệt Phái, Luật sĩ, Ký lục, Tư tế…tức là những người lãnh đạo dân chúng đâm ra khó chịu. Họ mất ảnh hưởng, họ sợ địa vị lung lay. Chúa Giêsu không chỉ giảng dạy khéo hơn họ mà còn nguy hiểm hơn vì giáo lý của Chúa có vẻ rất khác. Thế là họ tìm mọi dịp để triệt hạ Chúa.

Dịp may đã đến, họ bắt được quả tang một phụ nữ phạm tội ngoại tình, để bà ấy đứng giữa đám đông và chất vấn Chúa : "Thưa Thầy, phụ nữ ngoại tình nầy bị bắt tại trận, luật Maisen truyền ném đá hạng đàn bà như thế, còn Thầy, Thầy dạy làm sao ?" Theo cách nói của họ, họ không có chút gì giận dữ, ngược lại, mắt họ sáng lên vì mừng rỡ. Rõ ràng là tội lỗi không làm cho họ buồn bực mà có người sắp rơi vào bẫy khiến họ vui hơn ! Ôi, lòng người nham hiểm thật ! Theo họ nghĩ, lần nầy ông Giêsu khó lòng thoát nạn. Họ chờ câu trả lời của Chúa.

Thay vì trả lời tức khắc, Người cúi xuống vẽ (hay viết gì đó trên đất). Đừng tưởng Người muốn 'câu giờ' để suy nghĩ. Nét mặt Người vẫn bình thản như không có gì xảy ra. Cũng đừng tò mò muốn biết Người đã vẽ (hay viết) gì. Người chỉ muốn đám đông yên lặng mà suy nghĩ. Lần trước, họ gài bẫy Người bằng vấn đề có nên nộp thuế không, đó là việc đời, còn vụ án hôm nay là vấn đề tội lỗi có liên hệ đến lương tâm. Câu trả lời không phải ở ngoài miệng nhưng ở trong lòng. Người muốn mấy phút yên lặng để từng người tra vấn lương tâm. Và đây là điều mà những người tội lỗi sợ nhất khi phải đối diện với lương tâm. Cho nên họ tới tấp hỏi thêm, giục Chúa phải trả lời. Bấy giờ Chúa ngẩng lên và khoan thai bảo họ : "Trong các ông, ai vô tội thì ném đá người nầy trước đi". Thế là tiêu tùng rồi ! Thay vì trả lời, Chúa chất vấn họ ngược lại. Họ đem 'Luật' ra để bắt bí Chúa, thì chính 'Luật pháp' bây giờ lại tròng vào cổ họ. Sách 'Thứ Luật' (chương 17 câu 5) có qui định ai là người phải ném hòn đá trước tiên. Còn sách 'Xuất Hành' (chương 23 câu 6) thì khuyến cáo phải thật cẩn thận khi xét xử người khác. Nói xong, Chúa lại cúi xuống viết (hay vẽ) tiếp để cho họ có giờ suy nghĩ. Thế là kẻ trước người sau, họ lần lượt rút lui hết. Thật đáng thương cho đám người ấy, vì họ ra đi với lương tâm tội lỗi mà không nhìn thấy ánh sánh cứu độ, để lại một mình Chúa Giêsu với người phụ nữ đang còn run sợ đứng đó.

Thánh Augustinô thật chí lý khi Ngài chú giải cảnh tượng nầy bằng 2 chữ ***Miseria*** và ***Misericordia*** (đó là hiện thân của sự khốn nạn và của lòng thương xót). Thánh nhân đã diễn tả thật tuyệt vời ! Cả đám đông tự nhận mình là chính trực lại bỏ đi trong cảnh ***miseria*** của chính mình, còn kẻ bị kết án tội lỗi lại ở bên Chúa Giêsu để tận hưởng tấm lòng ***misericordia*** của Ngài. Chắc chắn người phụ nữ ấy ra đi mà lòng nhẹ nhõm và hân hoan khác với những người kia. Chúa Giêsu có quyền xét xử nhưng Ngài thích thi hành lòng thương xót hơn. Ngài không muốn những kẻ tội lỗi phải chết, nhưng Ngài muốn cứu họ khỏi tội và cho họ được sống đời đời.

Trong mỗi Thánh Lễ, chúng ta đến với tâm trạng ***miseria*** vì gánh nặng tội lỗi của mình mà mình biết rất rõ, nhưng Chúa Giêsu lại muốn thực hiện tấm lòng ***misericordia*** của Ngài trong tấm bánh và trong chén rượu. Rước Chúa vào lòng, chúng ta sẽ được hồi sinh và ra về với tinh thần đổi mới. Hãy xin Chúa giúp chúng ta thay đổi cuộc sống hầu càng ngày càng nếm được lòng thương xót của Ngài.

Linh mục Phạm Quang Hồng.